

ἡ δολοφονία ὅμως τοῦ Ὀλοφέρνηους (Ἰουδ. θ. γ'). ἐμπροσθεν τοῦ φρουρίου Βετωλώα, καὶ ἡ εἰσβολὴ τοῦ Αἰγυπτιακοῦ στρατοῦ τοῦ Ἀπρίου (587 π. Χρ.) πρὸς ἐπικουρίαν τῶν πολιορκουμένων Ἰουδαίων (Ἰερειμ. μδ'. 5). παρεκίνησε τὰ Ἀσσυριακὰ σώματα νὰ λύσωσι τὴν πολιορκίαν, καὶ ἀποσυρθέντα νὰ ἐνωθῶσι μετὰ τοῦ ἀκολουθοῦντος μεγάλου στρατοῦ ὑπ' αὐτὸν τὸν Ναβουχοδονόσσωρ.

Ὁ Ναβουχοδονόσσωρ, ὅστις εἶχε πορευθῆ κατὰ τῆς Φοινίκης, ἀφ' οὗ ἐκυρίευσεν τὴν Σιδῶνα μετὰ μικρὰν ἀντίστασιν (Ἰεζεκ. κη'. 24—23.), ἔθεσε τὴν Τύρον εἰς πολιορκίαν καὶ κυριεύσας τὴν Κάδυτιν (Γάζαν ἑβρ.) ὑπέταξε πᾶσαν τὴν παραλίαν (Ἰερειμ. κθ'. 4—7.), ἐκείθεν δὲ πεσὼν ἐπὶ τὰ νῶτα τοῦ Αἰγυπτιακοῦ ἐπικουρικοῦ στρατοῦ τὸν κατέστρεψεν εἰς μάχην αἱματηράν κατὰ τὴν πεδιάδα (Ἰεζεκ. κθ'. 4—40) ἐμπροσθεν τῆς Ἱερουσαλήμ, καὶ πλησιάσας αὐτὴν τὴν πολιορκήσεν ἐκ νέου ἐπὶ δεκαοκτὼ ὅλους μῆνας, στήσας παρεμβόλην καὶ περικλείσας αὐτὴν κύκλῳ μὲ τείχος. Εἰς τὸ διάστημα τῆς πολιορκίας ὁ μέγας βασιλεὺς ἐστρατοπέδευεν εἰς Ῥιβλάθ τῆς χώρας Αἰμάθ, ἐπισπεύδων συγχρόνως καὶ τὴν πολιορκίαν τῆς Τύρου, ἐνῶ οἱ ἐντὸς τῆς Ἱερουσαλήμ Ἰουδαῖοι μετὰ τοῦ βασιλέως τῶν Σεδεκίου, βιαζόμενοι ὑπὸ τοῦ ἐν τῇ πόλει λιμοῦ, ἀπεφάσισαν ἐξοδὸν διὰ νυκτός, ἥτις καὶ ἐγένετο· ἀλλ' οἱ Βαβυλώνιοι ἀπακρούσαντες τοὺς ἐξελθόντας συνέλαβον τὸν βασιλέα ζῶντα, καὶ κυριεύσαντες τὴν ἁγίαν πόλιν ἐξ ἐξόδου (586 π. Χρ.), τὸν μὲν Σεδεκίαν ἐπεμψαν δέσμιον εἰς Ῥιβλάθ πρὸς τὸν Ναβουχοδονόσσωρ, τὰ δὲ τείχη κατέσκαψαν, καὶ τὴν πόλιν ἐνέπρησαν ἄγοντες τοὺς κατοίκους εἰς αἰχμαλωσίην (Βασ. Δ. κέ. 4—20, Παραλ. Β. λστ'. 17—20. Ἰερειμ. νθ'. 4—16.).

Ὁ Ναβουχοδονόσσωρ τοὺς μὲν υἱοὺς τοῦ Σεδεκία κατέσφαξεν ἐμπροσθεν τοῦ εἰς Ῥιβλάθ, αὐτὸν δὲ τὸν ἴδιον ἐκτυρλώσας ἀπέστειλεν εἰς Βαβυλῶνα δέσμιον μετὰ τῶν λοιπῶν Ἰουδαίων αἰχμαλώτων, ἐπὶ δὲ τοῦ ὑπολειφθέντος λαοῦ ἐν Ἰουδαίᾳ ἐπέστησε σατραπὴν ἐκ τοῦ ἔθνους αὐτῶν Γοδολίαν τινά, τὸν ὁποῖον ὅμως μετ' οὐ πολὺ τινὲς ἐκ τῶν προϋχόντων, ὑποκινούμενοι ὑπὸ τῶν Ἀμμωνιτῶν καὶ στασιάζαντες ἐδολοφόνησαν, ὁ δὲ λαὸς ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου φοβηθέντες διὰ τὰ ἐπακόλουθα εἰσῆλθον εἰς Αἴγυπτον (Βασ. Δ. κέ. 7. 22. 26.—Ἰερειμ. κη'. 2. 47. 48.) μετακισθέντες παρὰ τοῦ Ἀπρίου ἐν Μαγδωλῶ (Malkoi ἱερογλυφ. — Migdol ἑβρ.) καὶ ἐν Ἀφρναῖς (Shefnes ἱερογλυφ. Τάφνας ἑβρ.) καὶ κατὰ τὸν Παθωρίτην νόμον ἦτοι περὶ Θήβας. (Ἰερειμ. νά. 1.) — Ὁ Ναβουχοδονόσσωρ ἀρῆσας στρατὸν ἱκανὸν πρὸς ἐξακολουθεῖν τῆς μέχρι τότε ἀνευ ἀποτελέσματος πολιορκίας τῆς Τύρου, ἥτις ἀκόμη ἀντείχε, (Ἰεζεκ. κθ'. 18.), ἐπέλθεν ἐκ νέου κατὰ τῆς Ἰουδαίας πρὸς τιμωρίαν τοῦ φόνου τοῦ Γοδολία, πέμψας εἰς αἰχμαλωσίαν τὸ ὑπόλοιπον τοῦ λαοῦ τῶν Ἰουδαίων, καταστρέψας τὰς πόλεις τῶν Ἀμμωνιτῶν καὶ Μωαβιτῶν καὶ δώσας τὰς ἐρημωθείσας χώρας εἰς κληρονομίαν τῶν συμμάχων ἐκ Συρίας, Σαμα-

ρείας καὶ Ἐδῶμ (Ἰώσηπ. ἀρχ. X. 9. 7. — XI. 3. 8.).

Ἐκ τῆς Ἰουδαίας ἐκινήθη ὁ Ναβουχοδονόσσωρ κατὰ τῆς Αἰγύπτου (584 π. Χρ.), εἰσέβαλεν εἰς αὐτὴν καὶ ἔφερεν ὄλεθρον καὶ καταστροφὴν εἰς τὰς πόλεις αὐτῆς, καὶ εἰς τοὺς ἐκεῖ διασωθέντας καὶ παροικούντας ἐπιλαίπους τῶν Ἰουδαίων, ἀπὸ Μαγδωλοῦ μέχρι Σηήνης καὶ τῶν ὁρίων τῆς Αἰθιοπίας (Ἰερειμ. ν. 44—43. νά. 30. — Ἰεζεκ. κθ'. 10—20. λ'. 4—26.) Τότε συνστρίβησαν οἱ ὀβελίσσοι τῆς Ἡλιουπόλεως καὶ αἱ οἰκίαι κατεκρήσαν ἐν πυρὶ (Ἰερειμ. ν'. 43.), τότε ἡ ἰσχυρὴ τῆς Αἰγύπτου κατεβλήθη ἐξ ὀλοκλήρου καὶ ἡ χώρα ἠρημώθη (Ἰεζεκ. λθ'. 12. 15.), ὁ δὲ Ἀπρίης, εἰ καὶ διεφύλαξε τὸ στέμμα του διὰ τῆς ὑποταγῆς του εἰς τὸν μέγαν τῆς Βαβυλῶνος βασιλέα (Ἰερειμ. νά. 30.), ἠναγκάσθη νὰ ὑποφέρῃ Βαβυλωνίων φρουράς εἰς τὰς κυριωτέρας τῆς Αἰγύπτου πόλεις, καὶ ἀντικρὺ τῆς Μέμφως, εἰς τὴν ἀντίπεραν τοῦ ποταμοῦ ὄχθην, τὴν ἀνέγερσιν φρουρίου φέροντος τὸ ὄνομα τῆς Βαβυλῶνος, τὸ νῦν Masraliga ἦτοι παλαιὸν Κάϊρον. Τὰ ὑπὸ τοῦ Στράβωνος γραφόμενα (Γ' α. 30. σελ. 807) περὶ τῆς θεμελιώσεως τῆς αἰγυπτιακῆς Βαβυλῶνος ὑπὸ βαβυλωνίων φυγάδων, καὶ τὰ τοῦ Διοδώρου παραδοξολογούμενα (I. 56.) περὶ βαβυλωνίων ἀνασπάστων ἀπὸ τῶν χρόνων Ῥαμεσσῆ τοῦ Σεσώστριδος, εἰσὶν ὅλως ἀδέσποτα· ἡ ὑπαρξὶς τοῦ ἄστεως τῆς Βαβυλῶνος ἀντικρὺ τῆς Μέμφως φαίνεται μόλις ὀλίγα ἔτη πρὸ τῆς ἐλεύσεως τοῦ Καμβύσου εἰς Αἴγυπτον, τοῦ βασιλέως τῶν Βαβυλωνίων.—

ΝΕΡΟΥΤΣΟΣ.

(Ἔπεται συνέχεια.)

ΚΟΠΟΙ ΚΑΙ ΔΙΑΤΡΙΒΗ

ΤΟΥ ΤΑΠΕΙΝΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ

ΑΡΣΕΝΙΟΥ.

Γράφει καὶ τὴν προβίβασιν τοῦ Πατριάρχου
Μοσχολίας.

(Συνέχ. Ἰδε φυλλάδ. 332. σελ. 270.)

—600—

Καὶ ἀπ' ἐκεῖ εὐδογήθηκε παρὰ τοῦ πατριάρχου τῆς Μοσχολίας πόλεως καὶ τοῦ Βλαρτιμερίου. Τότες οἱ ψάλλται ἔφαλλον γῆμην τοῦ βασιλέως καὶ πατριάρχου μεγίστου τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Καὶ ἐπειτα τὸν ἕτερον τὸν νέον πατριάρχην τῆς Μοσχολίας πόλεως μετὰ φωτὴν μεγάλην.

Καὶ ἀπ' ἐκεῖ ἐξευρήκαμεν καὶ πῆγαμεν ἀπ' αὐτοῦ σὺν ὑψηλὸν παλάτιον ἐκείνο τὸ μεγάλον, ἐπ' οὗτον ὁ ἰστορίστον, ὅλο μὲν τὸ χρυσάφι ἐκαὶ καὶ ἐκαθήσαμεν ὅλοι εἰς τὸ τραπέζι,

ὁ βασιλεὺς, ἀρχιερεῖς, καὶ δύο πατριάρχαι,
ἡγούμενοι καὶ ἄρχοντες καὶ οἱ ἀρχιμανθρίται.

Ὁ βασιλεὺς πρῶτ' ἔκατ'ε, ἔπειτα πατριάρχης
τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ πάσης οἰκουμένης.
Καὶ τρίτος πάλιν ἔκατ'ε ὁ νέος πατριάρχης
Βλατιμερίου Μόσχου καὶ τῆς Ῥωσίας ὅλης.
Καὶ μετὰ ταῦτα ἔκατ'αν ἀρχιερεῖς οἱ ὅλοι
καθ' ἕνα κατὰ τὰς τάξεις τοῦ καὶ ἡγουμένοι ὅλοι.
Καὶ πάλιν τότε, ἔκατ'αν ἀπὸ τ' ἀρχοντολόγι,
Κνέσιδες ἐνδοξότατοι ἐκεῖνοι οἱ μεγάλοι.
Ἐκεῖ πάλιν ἐκάθησαν ἄρχοντες Ἰβηρίας,
ἀποκρισάροι μέγιστοι ἐκείνης βασιλείας.

Ὅπου ἐκείνους ἐστειλαν αὐτὸν καὶ προσκυνῆσαν
τὸν βασιλέα Μόσχου χαράτ'ι ἐτίλειαν.
Καὶ πάντες ὑπετάγησαν, αὐτὸν ὡς βασιλέα
ὡς γνήσιον αὐθεντὴν τοὺς γὰρ ἔχουν εἰς αἰῶνα.

Καὶ ἀφόρτης ἐκαθέσθην οἱ ἅπαντες ἐκεῖνοι
ὁ βασιλεὺς ἀρχιερεῖς καὶ ὅλοι ἡγουμένοι,
Τότε καὶ στέφαν' ἔκαμαν, τράπεζα εὐλογῆσαν
ὁ Κωνσταντινουπόλεως μὲ χεῖρά του ἁγίου.

Ὡ θαῦμα π' οὐδαμὲν ἐκεῖ! ἄρχοντες τιμημένοι
στὰ πλούτη τὰ περισσὰ καὶ στὸ πολὺ χρυσάφι.
Εἶδα βαρέλαις ἀργυραῖς μ' ὀλόχρυσά στεφάνια,
ὅλαις μὲ ταῖς γράλαις τοὺς καὶ μ' ἕτερα κανκία.
Γεμάται ἦσαν ἄπιστοι καλῇ Μοριμβασίᾳ,
καὶ οἶνος εὐωδέστατος ἀπὸ τῆς Ῥωμανίας.

Εἶχαν μισχάτον θαυμαστὸν ἐκ τῶ νησι τῆς Κρήτης,
ἐκεῖνο τὸ ἐξαχουστὸν τῆς οἰκουμένης ὅλης.

Ἐκεῖ καὶ πάλιν εἶδαμὲν ὀλόχρυσαις γαστέραις
ἀμέτρηταις καὶ περισσῆς, πολλὰ μεγαλωμέναις
ἐκεῖ γαστέραις ἦσαν μείζονες ἐκ ταῖς ἄλλαις,
τὴν μίαν δὲν ἐσήκωσαν ὡς δύο δέκα ἄνδρες
ἢ μία λίοντά μοιαῖε, ἢ ἕτερη ἀρχοῦδα,
καὶ λυκὸν ἢ μικρότερη, καὶ ἕτεραις καθ' ἕνα.

Ἄλλαι ὁμοιάζαν τοὺς βοῦς καὶ ἕτεραι τοὺς ἵππους,
καὶ ἕτεραι τοὺς λαγῶν καὶ ἄλλαι τὰς ἐλάφους.

Ἵπῃρχε καὶ λεόκοντον μὲ κέρατον τὸ μέγα,
καὶ ὅλα τὰ τετράποδα διάφορα πονεῖα.

Παγώνια χρυσόπτερα, ἀγερανοὶ καὶ κύκνοι,
πακία καὶ χηνάρια, μεγάλοι πελεκάνοι
ἦσαν στρουθία περισσὰ μικρὰ τε καὶ μεγάλα
γάσαις τε, περιστέρια, πέρδικαι, καὶ τρυγόνια.

Ὅλα ἐστέκονταν ἐκεῖ εἰς εὐμορφὴν ὀρδίναν,
ἀρχυροχρυσωμένα τε, ἐγκαψομαλωμένα.

Ἐκ' ἦτον κ' ἕνας κυνηγὸς καὶ ἑστέρας παγίδα,
καὶ εἶχερ πόθεν περισσὴν διὰ τὰ πιάση ἐκεῖνα
τὸ δὲ τὸ πλῆθος τὸ πολὺ ἐκείνων τῶν γαστέρων
τὰ ἀριθμῆσαι δὲν μπορῶ οὐδὲ τῶρ ποτηρίων.

Τὸ δὲ χρυσίον τὸ πολὺ ἐκείνης τῆς τραπέζης
ὅχι, οὐδεὶς δὲν δύναται γὰρ βάλῃ κατὰ τοῦτον.
Σκευῶν τῶν ὑπὲρ ἁπείρων ἐκείνων τῶν μεγάλων,
ἐκ τοῦ χρυσίου καθαροῦ μικρῶν τε καὶ μεγάλων.

Ἀφόρτης ἐγενήκαμ' ἐξ ἐκείνης τῆς τραπέζης
ὁ πατριάρχης, βασιλεὺς, καὶ πάντες ἐξ ἐκείνης,
Τότε στὸ μέσον στάθηκεν ὁ μέγας Βεσιάρης
τοῦ βασιλέως Μόσχου καὶ τῆς Ῥωσίας ὅλης,
Ἀστραχαίου, Καζανεῦ, μεγάλου Νογραιῶν,
καὶ πάσης γῆς Ἀρκτωρίας μεγάλου Συμπηρίου.

Ἦτον καὶ πλεῖστοι σὺν αὐτῷ, ἐν ταῖς χερσὶν ἐκρά-
του

χαρίσματα πανεύμορφα, ἐκεῖνα ἵνα δώσουν.

Τότε ἐκεῖ ἐφώνησεν τὸν μέγαν πατριάρχην
τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ πάσης οἰκουμένης.

Ὡ πατριάρχα μέγιστε τῆς Κωνσταντινουπόλεως,
ἁγίων ἀγιώτατε, πρῶτε τῆς οἰκουμένης.

Θεόδωρος ὁ ἐνδοξὸς ὁ μέγας βασιλέας,

Βλατιμερίου, Μόσχου καὶ πάσης Ἀρκτωρίας

δῶρα χαρίζει σοι πολλὰ γὰρ εὐχεσθαι δι' αὐτόν,

τὸν μέγαν τὸν θεόσεπτον τὸν θεοτιμημένον.

Χαρίζει σοι ποτήριον μέγα καὶ χρυσωμένον,

μὲ τέχνην ὠραιώτατην εὐμορφα σκεπασμένον.

Δίδοι σοι χάσδια καλὰ ἀπὸ τῆς Βενετίας,

καὶ σόφια μεταξωτὰ καὶ εὐμορφα ἀπ' Ἰταλίας,

Καὶ χαμπουχάδες δίδοι σοι μὲ εὐμορφα κλαδία

καὶ εὐμορφα σαρούρια ἀπὸ τῆς Συμπηρίας.

Δίδοι σοι χρήματα πολλὰ, Νογραιῶν μεγάλα

ἀπὸ τῆς βασιλείας τοῦ μὲ ἰδιῶν τοῦ βοῦλαν.

Νὰ εὐχεσθαι διὰ τ' αὐτόν καὶ διὰ τὴν βασιλείαν

τὰ ἦναι πολυχρόνιος, γ' ἄχῃ πολλὴν ὑγείαν.

Τότες ὁ ἀγιώτατος καὶ μέγας πατριάρχης

τὰς χεῖράς του ἐσήκωσε μετὰ εὐχῆς μεγάλης.

Τὸν βασιλέα εὐχέθηκε καὶ κατευλόγησέ τον.

Θεὸς καὶ παμμακάριστος, εἶπε, γὰρ εἶναι μ' αὐτόν

καὶ ἅγιοι Ἀρχάγγελοι καὶ θεοὶ Ἀποστόλοι,

ἀρχιερεῖς καὶ μάρτυρες καὶ ὅλοι οἱ ἅγιοι

τὰ ἦναι πάντοτε μ' αὐτόν καὶ τὰ τὸν βοηθοῦσι.

Εἰς εἶτι τοὺς ἐπικληθῇ πάντα γὰρ τὸν ἀκούσι,

χρόνους γὰρ ζῆση περισσοὺς, καὶ αὐξήσιν γὰρ κάμῃ

τὴν βασιλείαν ποῦ κρατεῖ πάντα γὰρ τὴν αὐξάνῃ.

Εἶπε καὶ ἄλλα περισσὰ τότε κατὰ τὴν ὥραν

λόγους καλούς καὶ ἁγίους καὶ μὲ πολλὴν σοφίαν.

Καὶ ἀπ' ἐκεῖ ἐπροσκύνησε τότε κατὰ τὴν τάξιν

καὶ εἶτι πάλιν ἔκατ'ε ἐκεῖ εἰς τὸ τραπέζι.

Καὶ δευτέρου ἐλάλησεν θεῖον μητροπολίτην,

σοφὸν τὸν Ἱερόθεον καὶ μέγαν ἀρχιεπὴν.

Μητροπολίτα, ἄκουε, κάστρον Μοριμβασίας,

χαρίσματα ποῦ δίδοι σοι ὁ βασιλεὺς ὁ μέγας

Θεόδωρος ὁ κρῆτιστος μεγάλης Μόσχου

Βλατιμερίου, Νογραιῶν μεγάλης τῆς Ῥωσίας.

Δῶρα χαρίζοι σοι πολλὰ γὰρ εὐχεσθαι δι' αὐτόν

τὸν μέγαν, τὸν θεόσεπτον, τὸν θεοτιμημένον,

γ' ἄχῃς γὰρ ἀναπαύεσθαι ἐν τῇ ζωῇ σου ὅλη

ὅσον γὰρ περισσεύουσιν γὰρ ἄρουνσι καὶ ἄλλοι.

Ποτήρι δίδοι σοι ἀργυροῦν καλὸν καὶ χρυσωμένον

εὐμορπον, ὠραιώτατον, καλὸν ἀνὰ σκεπασμένον.

Καὶ χάδι δίδοι σοι καλόν, καὶ εὐμορπον ἀπ' Ἰταλίας,

καὶ χαμπουχὰν βενετικὸν μεταξωτ' ὅρα σόφι.

Δίδοι σοι καὶ σαρούρια ἀπὸ τῆς Συμπηρίας,

καὶ χρήματα νογραιῶν μὲ ἰδιῶν τοῦ βοῦλαν.

Μητροπολίτης σήκωσε χεῖράς του τὰς τιμίας,

τὸν βασιλέα εὐχέθηκεν ἐξ ὅλης του καρδίας.

Εἶπε καὶ ἕτερα πολλὰ εἰς αὐτόν πατριάρχης

καὶ ἀπ' ἐκεῖ ἐπροσκύνησεν ἐκείνον τὸν Βελέκη.

Καὶ πάλιν τρίτον ἐφώνησεν ἱεράρχην ἐπισκόπων

τοῦ θρόνου Ἐλασσόρος τε ἐκείνων ἱερέων,

τοιούτους λόγους ἐφώνησεν καὶ εἶπε πρὸς ἐκεῖνον

Ἀρσένιον ἁμαρτωλὸν καὶ τὸν ξεντευμένον.
 Ὡ ἀρχιεῖτα ταπεινὸ τοῦ Ἐλασσάνος θρόνου
 καὶ χώρας τῆς περίφημου ἐκείνης δημοτικῆς
 ὅτ' οὐραὶ καὶ εὐρίσκεται πλησίον τῆς Ἑλλάδος,
 ὅτ' οὐραὶ δόξα τῶν σοφῶν καὶ τῶν ῥητόρων κλέος
 καὶ εἶναι καὶ εὐρίσκεται στὰ πρόσποδα Ὀλύμπου
 τοῦ δυτικῆς Ὀλύμπου τε, οὐχὶ τοῦ Ἀσιάτου.

Ὁ αὐτοκράτωρ βασιλεὺς Θεόδωρος ὁ μέγας
 Βλαρτιμερίου, Μόσχου καὶ πάσης τῆς Ῥωσίας
 δίδοι σοι χάριτα πολλὰ, καλὴν εὐεργεσίαν,
 πάντα γὰρ εὐχεσθαι θεὸν δι' αὐτὸν τὴν ὑγίαν.
 Ποτὴρ δίδοι σοι ἀργυρὸν καὶ περιχρυσωμένον
 πολλ' ἄναι ὠραιώτατον, καλᾶναι σκεπασμένον,
 καὶ χαλδὶ δίδοι σοι καλὸν, καὶ εὐμορφον ἀτλάζι
 καὶ χαμπουχᾶν βενέτικον μεταξοῦ ὅρα σοφί.
 Χαρίζει σοι σαμοῦρια ἀπὸ τῆς Συμπηρίας,
 καὶ χρήματα νογράτια μὲ ἰδιάν του βοῦλαν.

Τότες ἐγὼ ἐσήκωσα τὰς ταπεινάς μου χεῖρας
 τὸν βασιλεῖα εὐχέθηκα ἐξ ὅλης μου καρδίας.
 Νὰ ἦναι πολυχρόνιος γ' ἄχῃ πολλὴν ὑγίαν,
 γὰρ βασιλεύῃ πάντοτε ἔθρη πολλὰ περίσσια.
 Εἶπα καὶ ἕτερα πολλὰ ὡσὺν τὸν πατριάρχην,
 Θεὸς ὁ παρτενλόγητος πάντα γὰρ τὸν εὐφραίνει.
 Καὶ ἀπὸ τῆς κοιλίας του καρπὸν γὰρ τὸν χάριση
 γὰρ γένη καὶ διάδοχος στὸν θρόνον του γὰρ κάτῃ.
 Καὶ ἀπ' ἐκεῖ ἐπροσκύνησα τὸν μέγαν βασιλεῖα,
 εἶπα δὲ χαῖρε ὦ βασιλεῦ γ' ἔχε πολλὴν ὑγίαν.
 Καὶ πῆγα καὶ ἐκάθησα πάλιν ἐκεῖ ὁποῦ μόνον.
 Καὶ ἄλλοι ἐσυκώθησαν τοῦ πατριάρχου π' οὐτουν.
 Καὶ ἀφόντης ἀποπλέρωσαν χαρίσματα ἐκεῖνα,
 ὁ βασιλεὺς ἐκέρασε μὲ χάριν του καθ' ἕνα.
 Καὶ ἀφόντης πάντες ἔπιαν ἐκ βασιλέως χέρι
 ἀρχιερεῖς καὶ ἱερεῖς καὶ ἀρχοῦτες οἱ ὅλοι,
 Τότες ἐσυκώθηκαμεν καὶ εὐχαριστήσαμεν
 ὁποῦ ἀπ' ὅλα τὰ καλὰ τὸτ' ἐνεπληροθηκάμεν.

Ὁ βασιλεὺς μὲ σκῆπτρόν του καλὰ συνευγαλὲν
 μας
 ὡς ἐξω ἐκ τῆς τράπεζαν καλὰ συνέστειλὲν μας,
 καὶ πῆγαμεν καὶ σέβημεν ὅλοι σταῖς σάβιας μας,
 Ὅσον ὁποῦ ἐφθάσαμεν ὅλοι στὸ σπῆτιόν μας
 μετὰ λαμπάδων καὶ φανῶν καὶ μὲ πολλῶν ἀρ-
 χόντων
 ἀξίων τιμημένων τε μικρῶν τε καὶ μεγάλων.

Τότε ταχὺ ξημέρωμα ἐν τῇ δευτέρᾳ ἡμέρᾳ
 ὁ Βεστιάρης ἐφθασεν ἀπὸ τὸν βασιλεῖα
 μὲ ὅλα τὰ χαρίσματα ἐκεῖνα τὰ μεγάλα,
 ὁποῦ ἐφύλαγεν ἐκεῖ κυριακῆς ἐσπέρας.
 Τὸν μῆνα Ἰανουάριον τῇ εἰκοστῇ καὶ ἑκτῇ,
 ὁποῦ ἐχειροτόνησαν ἐκεῖ τὸν πατριάρχην,
 ὅτ' οὐτὸν ἔπος ἐξ ἀρχῆς ἐπτάκις χιλιάδας
 ἐννέας τε δεκάδας τε ἄλλας ἐπτά μονάδας.
 Καὶ ὅλα πάντα τ' ὅδωκε καθ' ἕνα κατὰ τάξιν,
 τὸν πατριάρχην πρῶτιστα καὶ ἔλαβε τὴν χάριν.
 Ὅτι καὶ τότες ἤφεραν καὶ ἕτερα μεγάλα,
 ἐκεῖνα ποῦ ἐσχέπασαν τὸν ἄμβωνα τὸν μέγαν,
 ῥοῦχον σκαρλάτον εὐμορφον πέντε ἄνδρες τὸν
 κρατοῦσαν
 καὶ τὰ χρυσὰ τὰ χαλδία τρεῖς ἄλλοι τὰ κρατοῦσαν

Καὶ τέσσαροι τὰ μαῦρὰ τε, χωρὶς ἐκεῖνα πρῶτος,
 ὁ βασιλεὺς ἐχάρισεν ἀπὸ βραδύς ἐσπέρας,
 ἐκεῖνα πρῶτα ἤφεραν καὶ ἔδωκαν καθ' ἕνα
 ὅλους κατὰ τὴν τάξιν τους, ὡς ἦτον γεγραμμένα.

Ἀφόντης ὅλοις ἔδωκε δωρήματα ἐκεῖνα,
 μετάνοια τὸτ' ἔκαμε στὸν πατριάρχην μέγαν
 καὶ μέγας πατριάρχης τε εὐλόγησεν ἐκείνον,
 καὶ πάντας τοὺς ἐπίλοιπους ὅσοι ἦτον μετ' ἐκείνον.
 Καὶ ἀπ' ἐκεῖ ἐπορεύθηκε μέσα εἰς τὸ παλάτι,
 ἐκ πατριάρχου ἀνασσαὶ χαιρέτισμα γὰρ δώκη.

Τῇ τρίτῃ πάλιν τὸ ταχὺ τρεῖς ἐπισκόποι ἦλθαν,
 ἐκ πατριάρχου γένου τε εἰς μέγαν τότες ἦλθαν,
 καὶ ἤφεραν χαιρέτισμα. Τότες ἐκεῖνοι εἶπαν.

Ὡ δέσποτ' ἀγιώτατε τῆς Κωνσταντινουπόλεως,
 ὁ πατριάρχης Μόσχου καὶ τῆς Ῥωσίας ὅλης
 παρακαλεῖ καὶ δέεται σ' αὐτὸν γὰρ κοπιᾶσης
 εἰς τὸ πατριαρχεῖόν του ἐκεῖ καὶ γὰρ ὀρίσης,
 ἄρτον γὰρ φάγῃς μετ' αὐτὸν καὶ γὰρ τὸν εὐλογήσης,
 ἅγιε ἀγιώτατε τῆς οἰκουμένης ὅλης.

Καὶ πατριάρχης ὤρισεν ὁ λόγος του γὰρ γένη,
 τοῦ ἀδελφοῦ μου θέλημα Ἰωβ τοῦ πατριάρχου,
 καὶ τότες ἐσηκώθημεν καὶ πῆγαμεν οἱ ὅλοι,
 ὁ πατριάρχης καὶ ἡμεῖς καὶ ἐπισκόποι ὅλοι
 μ' ἀνθρώπους τοὺς βασιλικούς καὶ μετὰ τοῦ πατριάρχου
 τῆς Μοσχολίας πόλεως, ἐκείνου τοῦ Ἰωβου.
 Ὡσὺν ἐπῆγαμεν ἐκεῖ, ἔστειλε πάντας ὅλους,
 πάντας τοὺς ἐπισκόπους του καὶ τοὺς παπάδες ὅ-
 λους

μετὰ λαμπάδων καὶ φανῶν, πολλῶν θυμιατῆρων
 καὶ πάντες προὑπάντησαν μὲ μέλος ψαλμωδίῳ
 τὸν πατριάρχην μέγιστον τῆς Κωνσταντινουπόλεως,
 πατριαρχῶν τὸν πρῶτιστον τῆς οἰκουμένης ὅλης.
 Καὶ πάντες ἐπορεύθημεν μετὰ τοῦ πατριάρχου,
 ἕως τὴν σκάλαν ἀνῶθεν τοῦ γένου πατριάρχου.
 Ἐκεῖ μᾶς προὑπάντησεν ὁ γένος πατριάρχης
 Βλαρτιμερίου Μόσχου καὶ τῆς Ῥωσίας ὅλης.
 Καὶ τότες εὐλογήθησαν ὁ εἰς ὑπὲρ τοῦ ἄλλου,
 καὶ ἀπ' ἐκεῖ ἐπορεύθημεν ἐντὸς μεγάλου οἴκου.
 Ὁλίγον ἐκαθήσαμεν, οἱ δύο ὠμιλοῦσαν,
 λόγους τε ψυχωφέλιμους καὶ ἐμπλεους σοφίας,
 Καὶ ἐκεῖ ποῦ καθεζόμεσθα, ἦλθεν ἐκ βασιλεῖα
 ἀρχοῦτας μέγας ἐνδοξος ἀπὸ τὸν βασιλεῖα,
 καὶ ἐκεῖ στὸ μέσον ἐφησεν τοὺς δύο πατριάρχας
 τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ τὸν τῆς Μοσχολίας.

Ἄγιοι, ἀγιώτατοι καὶ θεῖοι πατριάρχαι,
 καὶ ἄλλοι σεις ἐπίσκοποι, θεῖοι μητροπολίται.
 Θεόδωρος ὁ βασιλεὺς, ὁρθόδοξος ὁ μέγας
 Βλαρτιμερίου, Μόσχου καὶ πάσης τῆς Ῥωσίας
 ὤρισεν ἵνα ἔλθετε ἀπάνω εἰς τὸ παλάτι,
 ὅτ' ἔχει λόγους γὰρ σᾶς πῇ καὶ τώρα ἀναμένει.
 Καὶ παρευθὺς σηκώθημεν καὶ εἶπαμεν οἱ ὅλοι,
 τοῦ βασιλέως θέλημα χωρὶς ἄλλο γὰρ γένη,
 καὶ τότες ἐκινήσαμεν καὶ πῆγαμεν ἀντάμα,
 ἀπάνω στὸ παλάτιον στὸ ἐξαίρετον τὸ μέγα.
 Ὁ βασιλεὺς σηκώθηκε καὶ ἐκ τοῦ θρόνου εὐγῆκε,
 τὸν πατριάρχην πρόλαβε, τοῦτον τὸν λόγον εἶπε.
 Καλῶς ἦλθες ὦ δέσποτα καὶ μέγα πατριάρχα,
 μὲ ἀδελφόν σου τὸν Ἰωβ, τὸν γένος πατριάρχην.

* καὶ με λοιποὺς ἀρχιερεῖς ἁγίους ἐπισκόπους
ἐκ τοῦ Θεοῦ παρακαλῶ νὰ ἔχω τὴν εὐχὴν τους·
Παρακαλῶ σε δέσποτα εὐχὸν ἢ εὐλόγησέ με,
ὅπως εὐχὴ ἢ ἁγία σου μ' ἐπὶ πάντα νὰ ἦται.
Καὶ πατριάρχης σήκωσε χεῖρά του τὴν ἁγίαν
εὐχήθηκεν, εὐλόγησεν Θεόδωρον τὸν μέγαν
τὸν βασιλεῖα κράτιστον μεγάλης Μόσχας
καὶ πάσης γῆς Ἀρκτωρίας μεγάλης τῆς Ῥωσίας.
Καὶ λόγους τούτους ἔφησε τότε τὸν βασιλεῖα.

Θεὸς ὁ παντενδόκητος Πατὴρ Υἱὸς καὶ Πνεῦμα,
ὁμοῦτος, ἀσυγκριτος, Τριάς ὑπεραγία
αἰετὰ σε φυλάττονσι ἡ ἄχης πολλὴν ὑγίαν,
καὶ ἡ ἄχης αὐξήσιν πολλὴν, πάντας νὰ ὑποτάξῃς,
ὅλους τοὺς ἀντιδίκους σου πάντας νὰ καταπείσῃς.

Καὶ ἀπ' ἐκεῖ τότες ἑκάστην πρώτη ὁ βασιλεῖας,
ὁ πατριάρχης δεύτερον, καὶ τρίτον ὁ Ῥωσίας·
ἔπειτα συνεκάθησαν ἀρχιερεῖς οἱ θεῖοι
ἀρχιμανδρίται μέγιστοι καὶ ὅλοι ἡγουμένοι.

Ἄγγελος τότες ἐφθάσεν ἀπὸ τῆς βασιλίσσης,
ἐνώπιον ἐφώτισεν μετὰ φωνῆς μεγάλης.

Τούτους τοὺς λόγους ἔφησεν τότε τὸν πατριάρχην,
τῶν ἄλλων πάντων πρῶτιστον εἰς πᾶσαν οἰκου-
μένην.

Ὡ πατριάρχα μέγιστε ἀνατολῆς καὶ δύσεως
τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ πάσας οἰκουμένης,
Εἰρήνη ἡ βασίλισσα ἀνατολῆς καὶ δύσεως,
Βλατιμερίου, Μόσχου, καὶ τῆς Ῥωσίας ὅλης
Ἀστραχαίου, Καζανίου μεγάλου Νοβγορόδου,
καὶ πάσης γῆς Ἀρκτωρίας, μεγάλου Συρπηρίου
παρακαλεῖ καὶ δέσται σ' αὐτὴν τὰ κοπιήσῃς
με ὅλους σου ἀρχιερεῖς αὐτὴν νὰ εὐλογήσῃς,
καὶ ἀπ' ἐκεῖ ἐπροσκύνησε καὶ σιάνηκε στὸ μέσον
ἀξιοκαπῆς προσδέχεται τοῦ πατριάρχου λόγον.
Καὶ τότες ἐσηκώθησαν ὁ μέγας πατριάρχης,
καὶ βασιλεὺς Θεόδωρος Ῥωσίας τῆς μεγάλης
καὶ πατριάρχης Μόσχου ἀρχιερεῖς οἱ θεῖοι,
ἀρχιμανδρίται μέγιστοι καὶ ὅλοι ἡγουμένοι.

Ὁ πατριάρχης μέγιστος τοῦτον τὸν λόγον ἔφη.
Τὸ θέλημα βασίλισσας μετὰ χαρᾶς νὰ γένη.
Καὶ πάντες ἐκινήσαμεν ἐκεῖ νὰ πορευθῶμεν
ὁ πατριάρχης, βασιλεὺς ἐκεῖ διὰ νὰ πᾶμεν.

Καὶ πρῶτα πάγει βασιλεὺς, κατόπι πατριάρχαι,
ἀρχιμανδρίται μέγιστοι καὶ ὅλοι ἡγουμένοι
καὶ ὅλο τὸ ἐξαιρετὸν μέγα ἀρχιεροτολόν.

Ὅσοι ὅπου ἐφθάσαμεν στὸ δεύτερον παλάτι,
ἐκεῖ καὶ ἐσταθήκαμεν μικροὶ τε καὶ μεγάλοι.

Ἦσαν γυναῖκες περισσὰι δοῦλαι τῆς βασιλίσσης
Βλατιμερίου, Μόσχου καὶ τῆς Ῥωσίας ὅλης,
καὶ ἄσπραι ἦσαν ἅπαντες ἐκ κεφαλῆς ἕως πόδας,
ὥσπερ χιών, βαμπακίον, ὡς τοῦ ἡλίου ἀκτίνας.
Ἐτέραι θεωρίαι τε οὐκ εἶχεν οὐδερμία,
χρυσόιν οὔτε κόκκινον οὐδὲ στιγμαὴν τε μίαν.

Ἦσαν εἰκόνας ταυρωταῖς ἐγκαψομαλδωρέ-
[ραις,

ὅλαις με λίθους ἐκλεκτοὺς με τίμαις ποδίας.
Ἐκεῖ δευτεροάνοιξαν χρυσοὶ ἐκείνην θύραν,
ἀπὸ ἐντὸς ἐλάλησαν τὸν μέγαν βασιλεῖα.

Εἰρήνη ἡ βασίλισσα ἀνατολῆς καὶ δύσεως

Βλατιμερίου, Μόσχου καὶ τῆς Ῥωσίας ὅλης
ἐκείνες νὰ ὤρσαν μεῖσα εἰς τὸ παλάτι.

Ἐδῶ ὅπου ἐδρίσκειται, ὅτι ἀπαρτοχάλην,
καὶ πρῶτα εἰδὼ βασιλεὺς, ἔπειτα πατριάρχαι
κατόπι ἐσταθήκαμεν ἡμεῖς οἱ ἐσράρχαι.

Καὶ ἔπειτα ὁ ὑπάτος, ὁ ἀρχὴς κυρὸς Μπορούσης,
τοῦ βασιλεῖος πύργος καὶ ῥαίμων βασιλίσσης.
Καὶ ἀπ' ἐκεῖ τότες ἐκείσαν τὴν εὐμορφήν τὴν
[θύραν

ἄλλων τινῶν δὲν ἄγνοσαν διὰ νὰ ἔλθῃ μεῖσαν.

Ἐίδαμεν τὴν βασίλισσαν ἐκείνην τὴν ὡραίαν
Εἰρήνην εὐσεβέστατην ἐκείνην τὴν ἁγίαν.

Ὡς εἶδὲ μας ἡσυχώθηκε καὶ ἐκ τοῦ θρόνου εὐγήκεν.
Ὁ πατριάρχης ἀρχισε, τοῦτον τὸν λόγον εἶπεν.

Χαῖρε κυρία δέσποινα, βασίλισσα Εἰρήνη,
εὐσεβέστατη, μέγιστη καὶ Θεοτιμημένη.

Χαῖρε ὡ σὺ βασίλισσα τῶν ἄλλων βασιλίδων,
καὶ δέσποινα ἐξαιρετὴ τῶν ἄλλων δεσποινίδων,
ὅπ' οὐσαι κλέος τῶν Ῥωσῶν καὶ πάσης Ἀρκτω-
[ρίας

καὶ καύχημα ἡμέτερον ὅλης ὀρθοδοξίας.

Καὶ ἀπ' ἐκεῖ τότες σήκωσε χεῖρά του τὴν ἁγίαν,
εὐχήθηκεν, εὐλόγησεν βασίλισσαν ἁγίαν.

Καὶ ὁ Ῥωσίας δεύτερον ὁ νέος πατριάρχης,
εὐχήθηκεν εὐλόγησεν τότε τῆς βασιλίσσης.

Τότες καὶ οἱ ἀρχιερεῖς καθ' ἑκαστὸν κατὰ τάξιν
ἀπὸ μακρὰ προσκύνησαν καὶ εὐλόγησαν με τίξιν.
Καὶ πᾶσα εἰς τὴν φήμην του καθ' ἑκαστὸν τότες εἶπεν,
Ἐκείνην τὴν βασίλισσαν ἐξαιρετὴν τὴν εἶπεν.

Χαῖρε κυρία δέσποινα, βασίλισσα Εἰρήνη,
εὐσεβέστατη, μέγιστη, καὶ Θεοτιμημένη.

Θεὸς ὁ παντενδόκητος ὁ ἐφορῶν τὰ πάντα
ὑγίαν δώσῃ σοι πολλὴν καὶ νὰ σ' ἐντραπῇ πάντα.
Εἴτε ποθεῖς ἀπὸ ψυχῆς θεὸς νὰ σὲ τὸ δώσῃ,
νὰ γένη καὶ διάδοχος τῇ βασιλείᾳ πίσῃ.

Καὶ τότες ἡ βασίλισσα ἡ ἁγία ἐκείνη
Εἰρήνη ἡ ἐξακουστή ἡ Θεοτιμημένη,
Μεγαλοφώνως ἔφησε τότε τὸν πατριάρχην
τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ εἰς πᾶσαν οἰκουμένην.

Καὶ λόγους τότες ἔειπεν με ἰδίᾳ τῆς στόμα,
καὶ ἅπαν ἐθαυμάζαμεν στὰ λόγια ἐκείνα,
με λόγον ἐκλαμπρώτατον με εὐμορφήν λαλῶ
τιμίως καὶ ἐξαιρετὰ εἶπε τὰ λόγια ἐκείνα.

Εἶπε καὶ εὐχαρίστησε τὸν μέγαν πατριάρχην.
Εἶπέ του φήμην ἐκλεκτὴν ἀξιολογημένην.

Καὶ ἀρχισε καὶ ἐλάλησε τοῦτους τοὺς λόγους εἶπεν.

Εὐχαριστῶ σε δέσποτα μέγιστε πατριάρχα
τῆς Κωνσταντινουπόλεως πανάγιε καὶ μέγα,
οἰκουμένην ἐξαιρετὴ πατριαρχῶν τῶν ἄλλων
καὶ πάντα προτιμώτερε καὶ μέγιστε τῶν ἄλλων.

Τὸ πῶς ἐκαταδέχθηκες καὶ ἡλθες σὺ μετὰ τὰ τέκνα
τῆς σῆς παραγιώτητος τόσον πολὺ μακρὰ,
Καὶ ἶδαμεν τὸ πρόσωπον τῆς σῆς ἀγιωσύνης
τὸ τίμιον τὸ ἅγιον παρὰ τῆς οἰκουμένης.

Καὶ χαρομέστεν περισσὰ πῶς ἔλαβες τὸν κόπον,
καὶ ἦλθες καὶ σὲ εἶδαμεν στὸν ἐδικόν μας τόπον
καὶ εἶδαμεν χάριν περισσὴν ἐκ σῆς ἀγιωσύνης
δέσποτα ἀγιώτατε ὅλης τῆς οἰκουμένης.

Καὶ δόξα ῥ' ἄχθ' ὁ Θεὸς καὶ χρίστης τῶν πάντων,
ὁ ὢν, ὁ ὑπερύμνητος ὑπὸ ἁγίων πάντων,
καὶ ἡ κυρία δέσποινα ἁγία Θεοτόκος,
καὶ τίμιοι ἀρχάγγελοι καὶ τῶν ἁγίων ὄμιλος
ὅπου μᾶς καταξίωσαν ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις
ἰσένα ῥ' ἀπολαύσωμεν με' ὅλαις σου ταῖς χάρις,
ὅπου ἄλλοι δὲν ἔγινε ποτὲ τοιοῦτον πρᾶγμα,
τίμιον ἀξιέπαινον ὥσ' ἐστὺν τὸ τώρα.
Κ' ἐτίμησες τὸν τόπον μας με' νέον πατριαρχεῖον.
Ὅμοιος καὶ βασιλεῖον ἐστὺν ἐτιμήθη,
καὶ βασιλείας ἅπασας τὰς ὅλας ὑπερέβη.
Τοῦτο τὸ ἐπεθύμησαν οἱ βασιλεῖς οἱ πρῶτοι
ἡμῶν οἱ ἁγιώτατοι οἱ μακαρίται ἐκεῖνοι.
Καὶ δὲν τὸ ἠξιώθησαν τοῦτο γὰρ τὸ ἰδοῦσι
ὅπ' οὐραὶ πρᾶγμα τίμιον καὶ ἁγιον τοῖς πᾶσι.
Θεὸς ὁ παρτοδύναμος τὸν κόπον σου γὰρ δώσῃ
γὰρ ἔχῃς δόξαν καὶ τιμὴν καὶ χάριν ἐν τοῖς πᾶσι!
Καὶ ἀπ' ἔκει ἐπροσκήρυξε τότε κατὰ τὴν τάξιν.
Καὶ βασιλεὺς ἐστέκοιτο πλησίον εἰς τὸ πλάγι
ἐκ δεξιῶν βασίλισσας, Εἰρήνης τῆς ἁγίας
Βλαρτιμερίου, Μόσχου καὶ πάσης τῆς Ῥωσίας.
Καὶ στήν ἑρβέαν στέκοιτο ὁ ἑνδοξὸς ὁ μέγας,
ὁ ἀρχὼν κτὲρ Μπορούσης τε ὁ ὑπάτος ὁ μέγας,
Καὶ ἀδελφὸς βασίλισσας Εἰρήνης τῆς ἁγίας,
καὶ πρῶτιστος ἐπίτροπος μεγάλης τῆς Ῥωσίας.
Ὁ ἀρχὼν ὅπου ὤριξε τὸ μέγα τὸ Καζάνι
εἰς ποταμὸν τὸν εὕρισκεν ἐν Βόλγα τῇ μεγάλῃ
ἀξέσκεπτης τὴν κεφαλὴν με' εὐλάβειαν μεγάλῃ
με' σχῆμα δουλικώτατον καὶ με' τιμὴν μεγάλῃ.
Ἐκεῖ δὲ πάλιν στέκοιτο ἀρχόντισσες μεγάλας
γυναικες τῶν κρείττων τε καὶ πάντες ἦσαν ἄσπραι
ἐκ κεφαλῆς ἕως ποδῶν, φορέματ' ἄσπρα εἶχαν
ὅλαι καλὰ ἐστέκοιτο εἰς εὐμορφὴν ὀρδίαν
ὅλαι κατὰ τὴν τάξιν τοὺς με' χεῖρας σταυρωμένας
με' φόβον καὶ μ' εὐλάβειαν καὶ μ' εὐμορφὸν τὸ σχῆμα.
Καὶ τότες ἡ βασίλισσα ἡ ἁγία Εἰρήνη
τὴν πρῶτην ἔνευσ' ἀπ' αὐταῖς ποὺ κράτει εἰς τὸ χέρι
ταψίον πολυτίμητον με' εὐμορφὸν μαρτύρι
μετὰ μαργάρων περισσοὺς καὶ με' πολὺ χρυσάφι.
Ἔχῃ μαργάρους περισσοὺς ὥς ἔξι χιλιάδας,
καὶ ἄκρας ὠραιώτατας ὀλοχρυσοκλωσμένας.
Τὸν πατριάρχη τ' ὥδωκε με' ἰδιὸν τῆς χέρι,
αὐτὸς δὲ τότε τ' ὥλαβε με' ἰδιὸν τοῦ χέρι
εὐχρήθηκεν, εὐλόγησεν κ' ἐπολυχρόνησέ τιν.
Θεὸς ὁ παμμακάριστος γὰρ ἦναι πάντα μ' αὐτὴν!
Ὡ θαῦμα π' οὐδαμὲν ἐκεῖ, ἀρχόντες τιμημένοι,
στὰ ὅσα ποὺ ἐφόρειεν βασίλισσα ἐκεῖνη
ὁ νοῦς ἀνθρώπου δὲν μπορεῖ οὐδὲ γὰρ καταλάβῃ,
τὰ ὅσα ποὺ ἐφόρειεν ἐπάνω στὸ κεφάλι.
Ἔχῃ κορῶνα θανμαστὴν ἀξιοτιμημένην
με' λίθους ἀξιέπαινους καλῶς πεποιημένην
ὅπ' οὐχὲ πύργους δώδεκα μετὰ πολλῶν μαργάρων
καὶ τόπων εἰς ἐνθύμησην ἁγίων Ἀποστόλων
ὅπου Χριστὸν ἐκήρυξαν εἰς πᾶσαν οἰκουμένην
καὶ πάντας τοὺς ἐπέστρεψαν εἰς τοῦ Χριστοῦ τὴν
πίστιν.
Ἔχῃ φομπία πολλὰ, μεγάλους ἀδαμάντους
τοπάζια, μπαλάσια, καὶ στρογγυλοὺς μαργάρους.

Ἔχῃ καὶ εἰς τὸν γυρῶν τῆς ἐκείνης ἡ κορῶνα
ἀμέθιστους πολέτιμους καὶ εὐμορφα λαβείρια,
καὶ ἐξ αὐτῆς ἐκρέμοιτο γυρῶσια μακρὰ,
ἦσαν τρία δεξιὰ κ' ἐξ ἐκωνύμων τρία,
ὅπου οὐδεὶς δὲν δύναται γὰρ ἐτιμήσῃ ἐκεῖνα.
Γεμάτα ἦσαν ἅπαντα καλὰ ἀρμαθιασμένα
με' λίθους ἀξιοτιμητοὺς διάφορους, περισσὰ.
Οἱ πάντες τότε ἐφρίκαμεν εἰς ἅπαντα ἐκεῖνα
εἰς σμαράγδους τοὺς περισσοὺς ὅλους ἐκ τοῦ χλω-
μοῦτι
μεγάλους στρογγυλώτατους καὶ ἐκλαμπρὺς τῇ
γύσει

ὅπου οὐδεὶς οὐ δύναται εἶνα ἀπὸ ἐκείνων
γὰρ εἶπῃ τί ἀξίζουσι, τί εἶναι ἡ τιμὴ τοὺς.
Ἔχῃ καὶ φόρεμα μακρὸ ὡς κατὰ εἰς τὰ νύχια
χάλδιον πολυδαίδαλον με' εὐμορφα κλαδιά.
Ἔχῃ κλαδιά περισσὰ μαργαριτογραμμένα
με' τέχνην ἀξιώτατην ἦσαν καλὰ βαλμένα,
καὶ ἀνάρμεσα στοὺς κλάδους τε πολέτιμα λιθάρια
τοπάζια, μπαλάσια, καὶ κόκκινα φομπία.
Καὶ ἄγρυπα στὸ φόρεμα ὡς μίαν ἀπαλάμη
τεχν' εἶχε παρτεξαίρετον, ἀξιοτιμημένην,
ὅπου οὐδεὶς δὲν δύναται ἐκεῖνην πῶς γὰρ γράψῃ
τὴν πολυκαιριότητα τὴν ψιλοτεχνημένην,
με' ἐκλαμπρὰ φομπία με' στρογγυλοὺς μαργάρους
με' ζάρφειρους, μπαλάσια, με' λίθους ἀδαμάντους.
Τὰ δὲ πλατὰ μαρτίκια ἐκεῖνα ὅπου εἶχε
ἀνθρώπου νοῦς δὲν ἡμπορεῖ γὰρ εἶπῃ τὸ πῶς εἶναι
ἂν ἔχῃ δέκα κεφαλὰς καὶ ἄλλας τόσας γλώσσας
ἐκεῖνα γὰρ διεγνήθῃ τὸ πῶς ἦτορ εἰς πάντας.
Καὶ πάλιν τὴν ἐξαίρετον ἐκεῖνην τραχηλίαν
τίς τῶν ἀνθρώπων δύναται γὰρ θάλλῃ εἰς διανοίαν;
Καὶ πάλιν τὸ διάδημα ἐκεῖνο τὸ ὠραῖον
τίς τῶν ἀνθρώπων δύναται γὰρ εἶπῃ τὸ πῶς ἦτορ;
Ἔχῃ σμαράγδους περισσοὺς ὅλους ἐκ τοῦ χλω-
μοῦτι,
μεγάλους στρογγυλώτατους καὶ ἐκλαμπρὺς τῇ
γύσει.

Ἐκεῖνα πάντα εἶδαμεν ἐὰν καὶ μέγα ῥ' ἄναι.
Κ' εἰς ἄλλα τὰ βασίλεια εἶνα ἐκ δέκα ῥ' ἄναι.
Ἀμὴ ἡ στέγη ἡ καλὴ ἐκείνου παλατίου,
ὅσον σκεπάζει οὐρανὸς οὐχὰν εὕρισκετ' ἄλλη.
Ὁ δὲ ἦτορ καθαρὸς χρυσός, ὅλη με' τὸ γλυπτήρι
καὶ ὅλη σφυροκτύπηται ἀπ' ἀριστοῦ τεχνίτη.
Ἔχῃ κλαδιά περισσὰ καὶ λόγγους καὶ ἀμπέλια
σταφύλια καὶ ῥόδια, διάφορα πουλῖα,
εἶχε με' τέχνην ἀριστὴν στήν μέσην εἶνα λείοντα,
καὶ θύει τε ἐδάχοιεν, εὐμορφα καμωμένα.
Καὶ ἐκ τῆς μέσης θύειος ἐκρέμοιτο καρδίλια
ἀξιοτιμητά, πολλὰ, με' τίμια λιθάρια
με' φοῦντες ὠραιώταταις συρματοτεχνημένας,
με' μαργαριταρόπουδα ἦσαν ἐκείναις ὅλαις.
Τοῦ δὲ σπητίου γύρου τε οὐ δύναμαι γὰρ γράψω,
ὅτι φοβοῦμαι περισσῶς μή τι καὶ σφάλειν θέλω.
Ἀλλὰ ὁ πόθος ὁ πόθος διάλει με γὰρ γράψω,
καὶ τοῦς μου οὐκ ἰσχύει τε καθεῖνα πῶς γὰρ γράψω.
Ἔχῃ εἰκόνας περισσὰς, ἐξαίρετας ἁγίας
μετὰ μαντεῖον καθαρὸν εἶχον ἱστορίας

κυρίας θεοτόκου τε τῆς δέσποινης τοῦ κόσμου,
ὡς οὐχεν εἰς τὰς χεῖράς τῆς τῶν λυτρωτῆν τοῦ
[κόσμου.

Καὶ πάντα ἐκτελέματα ἀγίων καὶ ἀγγέλων,
ιεραρχῶν, μαρτύρων τε, ὁσίων καὶ δικαίων.
Αἱ πᾶσαι ὠραιώταται μὲ λίθους πολυτίμους
ὄλαι μὲ τοὺς ἀδάμαντας καὶ μὲ πολλοὺς μαργάρους.
Εἶχαν ποδῖαις εὐμορφαῖς μεγάλαις ὥσπερ πύκτια
μὲ τέχνην ὠραιώτατην μὲ πᾶσαν εὐκοσμίαν.
Εἶχαν μαργάρους περισσοὺς καὶ εὐμορφα ῥομπῖνια
ζαφείρια, τοπάζια, καὶ ἐκλαμπρα μπάλισια.
Πλὴν τέλος ὡς ποιήσωμεν ἐκ τῶν πολλῶν ἐκείνων.

Καὶ πάλιν τοῦ ἐκείνουσι ὁ μέγας βασιλεὺς
Βλατιμερίου, Μόσχου καὶ ὅλης τῆς Ῥωσίας
τὸν πατριάρχην μέγιστον διὰ τὰ εὐλόγησιν
ἀρχόντισσας ἐκείναις τε ὄλαις τὰ ἀγίασιν.
Καὶ πάντες τότε ἦλθασιν σὺν τῷ μεγάλῳ πατριάρχῃ
τὸ χεῖρ τοῦ ἐφίλησαν μὲ εὐλάβειαν μεγάλην.
Καὶ πᾶσα μία ἔδωκεν ἀπ' εὐμορφῶν μαρτέλι,
Τότες ὅπου ἐφίλησαν τὸ ἅγιόν τοῦ χεῖρ.

Καὶ πάντες πάλιν στάθῃσαν εἰς τόπον ὅπου ἦτον,
μὲ σχῆμα εὐπρεπέστατον καὶ μὲ πολὺν τὸν φόβον.
Καὶ τότε ἔνας ἀρχοντας μέγας τε τιμημένος,
γέροντας σωφρονέστατος πολλὰ πεπαιδευμένος,
μὲ νῆμα τῆς βασιλίσσας τότε σὺν μέσῳ ἑστῇ
τὸν πατριάρχῃ ἔδωκεν τοῦτον τὸν λόγον ἔσθῃ.
Ὁ πατριάρχῃς μέγιστε τῆς Κωνσταντινουπόλεως,
ἀγίων ἀγιώτατε τῆς οἰκουμένης ὅλης,
Εἰρήνη ἡ βασίλισσα ἀνατολῆς καὶ δύσεως
Βλατιμερίου, Μόσχου καὶ τῆς Ῥωσίας ὅλης
Αἰστραχάνου Καϊαντοῦ, μεγάλου Νογρᾶτιου
καὶ πάσης γῆς Ἀρμενίας μεγάλου Συρπηρίου
καὶ Ἰβερίας τῆς γρεκτικῆς ἐκείνης τῆς μεγάλης
Χάριν χαρίζε σοι πολλὴν καλλὴν εὐεργεσίαν,
τὰ εὐχεσθαι διὰ ταυτὴν καὶ διὰ τὸν βασιλέα.

Ποτήρι δίδου σοι ἀργυρὸν μέγα καὶ χρυσομένον,
μὲ τέχνην ὠραιώτατην εὐμορφα σχεπασμένον.
Δίδου σοι χαλδία καλὰ ἀπὸ τὴν Βενετίας
καὶ σόφια μεταξωτὰ καὶ εὐμορφα ἀτλάζια.
Καὶ χαμπουχάδες δίδου σοι μὲ εὐμορφα χλαδιά,
καὶ εὐμορφα σαμούρια ἀπὸ τὴν Συμπηρίαν.
Δίδου σοι χρήματα πολλὰ Νογρᾶτια μέγала
ἐξ ἀργυρίου καθαροῦ μὲ βασιλέως δοῦλαν.
Νὰ εὐχεσθαι διὰ ταυτὴν καὶ διὰ τὸν βασιλέα,
τὰ ἦναι πολυχρόνιοι ὅς ἔχουν πολλὴν ὑγείαν.
Καὶ ἡ εὐχὴ σου ἅγια εἰς τὸν Θεὸν τὰ φθάσῃ
νίους καὶ θυγατέρας τε αὐτοῖς διὰ τὰ δῶσθαι!

Ὁ πατριάρχῃς σήκωσε χεῖρά του τὴν ἁγίαν,
βασιλίσσαν εὐχέθηκε καὶ βασιλέα μέγαν,
ἀγίασε, συγχώρησε καὶ κατευλόγησέ τους.
Θεὸς καὶ παμμακάριστος τὰ ἦναι πάντα μὲ αὐτοὺς
καὶ ἅγιοι Ἀρχάγγελοι Προφῆται, Ἀποστόλοι,
Ἀρχιερεῖς καὶ Μάρτυρες καὶ ὅλοι οἱ ἅγιοι.
Θεὸς ὁ παρτοδύναμος ἐκεῖνος τὰ σὰς δῶσθαι
ὅπου διέσχισε ποτὲ τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ.
Καὶ ἐξ αὐτῆς ἀπέρασαν Ἰσραηλῖται ὅλοι,
Ἑβραῖοι Ἰουδαῖοι τε μικροὶ τε καὶ μεγάλοι.
Καὶ πάλιν ὅπου ἔρριψεν ἐξ ἀκροτόμου πέτρας

καὶ ἔδωκεν ἔθρυν παλὺ καὶ πότιζεν τοὺς πάντας
Ἑβραῖους Ἰουδαίους τε ὅλους Ἰσραηλῖτας,
Τότες ὅπου ἐπήρυσαν εἰς γῆν ἑπαγγελίας,
Αὐτὸς πάλιν ἀπ' Ἰσραὴλ τὸν Γαβριὴλ τὸν μέγαν
καὶ ἦλθε κ' εὐαγγέλισε Μαρίαν τὴν ἁγίαν
παρθένον τε τὴν ἄσπιλον τὴν κεχαριτωμένην,
τὴν παραδέχον στάμναν τε καὶ καθηγιασμένην,
τὸ ὅρις τὸ παράγιον, τὴν ἀφ' ἑκτεῖν τὴν θάσιν,
ἐν ἣ Ἰησοῦς ἐσκήνωσε καὶ ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον,
καὶ πάντας ἐλευθέρωσε ἐκ τῆς δουλείας καίτους
τοὺς ἐξ Ἀδάμ προπάτορας καὶ ὅλους τοὺς δικαίους.
Αὐτὸς ἡμεῖς τὰ λυπηθῇ, ὅτι ἐσθὲς τὰ δῶσθαι,
τέκνον ἐκ τῆς κοιλίας σου καὶ τὰ σὰς εὐλόγησθαι!
Καὶ ἀπ' ἐκεῖ τότε εὐλόγησεν ὁ μέγας πατριάρχῃς
Εἰρήνην, τὴν βασίλισσαν Ῥωσίας τῆς μεγάλης.
Ὁμοίως καὶ ὁ ἕτερος ὁ νέος πατριάρχῃς
τῆς Μόσχου καὶ πόλεως Ῥωσίας τῆς μεγάλης.
(*Ἐπεται τὸ τέλος).

ΤΟ ΧΡΥΣΟΥΝ ΣΗΜΑ

Τὸ παρὰ τοῦ ἐν Ἑλλάδι δικαστικοῦ συλλόγου
τῷ Γ. Α. Μαυρερίῳ προσερχθέν.

—οοο—

Ἀπὸ τῶν πρώτων χρόνων τῆς ἐπαναστάσεως, ἡ
Ἑλλὰς ἠσθάνθη τὴν ἀνάγκην τῆς εἰσχωγῆς νόμων
πολιτικῶν τε καὶ ποινικῶν, τοσούτῳ μᾶλλον ὥστε
τίποτε δὲν ἠδύνατο νὰ διατηρήσῃ ἐκ τῶν νόμων
καὶ τῶν θεσμῶν τοῦ δεσπότου, τοῦ ὁποίου ἠγωνίζε-
το νὰ ἀποτείσῃ τὸν βαρὺν καὶ ἀλλόφυλον ζυγόν.
Οἱ κανόνες οἵτινες ὠδήγουν τὴν ψῆφον τῶν ὁθω-
μανικῶν δικαστηρίων, βάσιν εἶχον τὸ αὐθαίρετον
οὐδεμίαν διάταξιν δικονομίας ἀσφαλῆς καὶ βεβαία,
οὐδεὶς ποινικὸς νόμος γνωστὸς καὶ ὠρισμένος ἠδύ-
νατο νὰ περιστείλῃ τὰ πάθη καὶ τὴν πλεονεξίαν τῶν
δικαστῶν καὶ νὰ ἀσφαλίσῃ τὴν τιμὴν, τὴν ζωὴν καὶ
τὴν ἰδιοκτησίαν τῶν δικαζομένων. Τὰ ὑπὸ τοῦ κατὰ
τόπον ἀρχιερέως προεδρευόμενα δικαστήρια, συμ-
βιβαστικὴν μόνον ἐξουσίαν ἔχοντα, δὲν εἶχον οὐδ'
αὐτὰ κανόνες ἀκριβεῖς εἰς τὰς ἀποφάσεις των, ὥστε
τὰ πάντα ἔπρεπε νὰ νομοθετηθῶσιν ἀπὸ καινῆς.
ἔθνος ὅμως ἀγωνιζόμενον περὶ τῶν ὅλων, δυσκόλως
δύναται νὰ ἀσχοληθῇ εἰς σύστασιν νομοθεσίας, ἥτις
εἶναι ἔργον τῆς εἰρήνης. Διὰ τοῦτο καὶ τὰ γενό-
μενα νομοθετικὰ δοκίμια μῆτε νὰ ἐφαρμοσθῶσι,
μῆτε νὰ ζήσωσιν ἐπὶ πολλὸν χρόνον ἠδύνατο.

Ὁ ἀπὸ 2 Μαΐου 1822 ΙΣΤ' νόμος τῆς πρώτης πε-
ριόδου, ἄτελὲς δοκίμιον ὀργανισμοῦ καὶ διαδικασίας,
τῶν ποινικῶν καὶ πολιτικῶν δικαστηρίων, οὐδέποτε
ἐξετελέσθη ἕνεκα τοῦ πολέμου μόνον δὲ δικαστήριον,
τὸ ὅποσον καθιδρύθη διαρκούντος τοῦ ἀγώνος, εἶναι
τὸ κατὰ τὴν 16 Ἀπριλίου 1837 συσταθὲν ἐν Νευ-
πλίῳ ἐγκληματικὸν δικαστήριον, τὸ ὅποσον διακρί-
νον κατὰ τὸ ἀπάνθισμα τῶν ἐγκληματικῶν, ποινικῶν νό-
μων κυρωθέντα τὸν 18 Ἀπριλίου 1823 διὰ τοῦ ΜΓ'.
ψηφίσματος τῆς ἐν Ἀστρεὶ Β' συνελεύσεως, καὶ τοῦς